

Megnyitó: 2019.10.11. 20 óra

Kiállítás: 2019.10.14. – 11.16.

Szeretettel meghívjuk Enric Fort Ballester The End of Caresses. Taurus (A simogatások vége. Bika) című kiállításának megnyitójára, 2019. 10.11, 20 órától.

Kiállításunk a művész egyik átfogó projektjének fejezetét kívánja bemutatni. A simogatások vége Enric aktuális munkáinak, rajzainak, performanszainak és szoborinstallációinak idővonala, amelyek a késő kapitalizmus témájához kapcsolódnak. Így például A gép című alkotása egy olyan mechanizmust helyez működésbe, amely – remélhetőleg – egy nem a pénz által dominált korszakot készít elő. A gép egycentes érméket válogat külön színárnyalatuk szerint, azt az abszurd helyzetet eredményezve, amelyben a pénz elveszti konvencionális anyagi vonatkozását. A számítógépes program az „örökkévalóság” számára dokumentálja minden egyes érme részleteit és felvételét.

A kiállított munkák inspirációs forrásának kiindulópontja József bibliai története (Mózes I. könyve, 41. fejezet), amely a fáraó álmát meséli el: a folyóból kiemelkedő hét sovány tehén felfalja a Nílusból korábban kijövő hét kövér tehenet. E képben Enric a természet és társadalom ciklikus voltát véli felfedezni, az „örökös visszatérést”, amelyet a művész a korlátozott forrásokkal rendelkező univerzum önszabályozó folyamataként értelmez. A Kis vázlatok nagy akciókhoz sorozatból származó miniatűr rajzok egy misztikus rituálét jelenítenek meg, amelyben az emberi lények és gépek egy szokatlan köztéri emlékművet kezelnek: két, fejjel lefelé állított, lábuknál összefogott bikát. A rituálé

folyamatát képezi az a művelet, amely az emlékmű időszakos kiállítását és elfordítását eredményezi, oly módon, hogy mindig csak egyetlen oldala váljon láthatóvá: a sovány, csontos vagy pedig a kövér, egészséges tehéné.

Ez az anti-emlékmű egy emlékművekkel szembeni dinamikus szemléletmódot indítványoz: a teljes közösség számára lehetőség adódik a szobor időszakos megfordításában való implikációra. Ilyenképpen a performansz és időszakosság is részeit képezik ennek. E művelet a performanszt és performert egy olyan pénz nélküli világba helyezik vissza, amelyet az asztrológia és mezőgazdaság határozott meg, és amelynek művészete a ciklikusságon és participatív performanszon alapult. Az Örökös visszatérés Enric gyakorlatának egyik legnagyobb és legerősebb vonását jeleníti meg, és pedig a performanszaiban fellelhető pihenés és művelet/akció váltakozását. Így, egy adott időszakban látott statikus – a klasszikus definíció értelmében vett – szobor később aktiválódva egy új rituálé részévé válhat.

A kiállítás központi eleme a nagyméretű, újrahasznosított alumíniumlemezekből kiképezett szoborinstalláció, amelynek felületére gravírozva a Bika – mint áldozat – motívumát körüljáró, ismert mítikus jelenetek kerültek ábrázolásra. A Bika motívuma az alumíniumlemezek anyagából – mint a modern kor jellegzetes anyaga – kivágásként tűnik fel, így a műben való jelenléte csupán a hiány révén érvényesül.

A simogatások vége a következőképpen valósul meg: a Bika motívuma mint a vágy megtestesítője (Zeusz álarca egyik, a vágy által vezérelt utazása alatt), illetve a vadászat célpontja, először a sumer, majd a görög-római és jelenkori mitológiában számos jelentéstartalommal

telítődött a zsidó-keresztény hagyományban, amely már nem megérintható vagy birtokolható, hanem immateriálissá válik.

A kieső bika formájú kivágások képezik a fentiekben említett anti-
emlékmű nyersanyagát, amelyet, Enric reményei szerint, valamikor
sikerül megalkotnia.

A Quadro 21 Galériában megrendezett A simogatások végének ezen
fejezete egybeesik a művész munkájának azon periódusával, amelyben
végigveszi az idők során a Bika motívumán keresztül kifejezett
történeteket és fantáziákat. Enric célja ezzel nem egy illusztráció vagy
narratív kollázs létrehozása, hanem sokkal inkább egy mitologikus
képekből álló gyűjtemény, egy díszletjellegű tájkép megalkotása azon
hosszú folyamatok számára, amelyekben az emberi örökséget nyitott
raktárként kezelve aktívan hagyja a motívum összes jelentéstartalmát.

Nem fér kétség azonban ahhoz, hogy ebből a tájképből, ezekből a
gravírozott lemezekből a Bika képe jelen pillanatban hiányzik. Lehet,
hogy annyira sovány és csontos lett, hogy már láthatatlanná is vált – ám,
még visszatérhet a következőkben...

– *Székely Sebestyén*, kurátor

Szeretettel várjuk!

A Quadro 21 munkatársai